

พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติ
ตามหน้าที่มนุษยธรรม

พ.ศ. ๒๔๘๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มีนาคม ๒๔๘๑

โดยที่เป็นการสมควรให้บุคคล หรือทายาทของบุคคลผู้ซึ่งช่วยเหลือราชการ หรือปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม ได้รับการสงเคราะห์ ในเมื่อบุคคลดังกล่าวต้องประสบภัยเนื่องจากการที่กระทำไปนั้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เกิดขึ้น อันทำให้บุคคลมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๔๘๑

มาตรา ๕ ผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการเสียแขนหรือขา
 หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการบวญเจ็บซึ่งแพทย์
 ททางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว และแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่
 สามารถจะใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบอาชีพได้ตามปกติ
 หรือถูกประทุษร้ายจนพิการ หรือทุพพลภาพ เพราะเหตุ

(๑) ช่วยเหลือราชการ

(๒) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจาก
 ทางการ

(๓) ช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
 หรือ

(๔) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ในเมื่อการ
 ปฏิบัติการนั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน

ให้ผู้นั้นได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน เว้นแต่การได้
 รับอันตราย หรือได้รับการบวญเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายนั้น
 เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความ
 ผิดของตนเอง

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๕๗

มาตรา ๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัย ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัด
กระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะ
รัฐมนตรีฝ่ายบริหาร อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ
หัวหน้ากองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและ
เลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

(๑) พิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่า บุคคลจะพึงมี
สิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๗

(๓) วางระเบียบและวิธีปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่เห็น
สมควร

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
เรื่องที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ ตามที่กำหนด
ไว้ใน (๑) และ (๒)

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๔๕๗

มาตรา ๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีการ
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็น
องค์ประชุม

มติของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียง
เท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ชี้ขาด

มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะ
กรรมการเป็นผู้พิจารณากำหนด ตามสมควรแก่เหตุการณ์และ
ความทุพพลภาพได้ ตั้งแต่เดือนละยี่สิบบาทจนถึงเดือนละ
หนึ่งร้อยบาท และให้เริ่มจ่ายตั้งแต่วันได้รับอันตราย หรือได้
รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายเป็นต้นไป

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บ
หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุปฏิบัติการตามมาตรา ๔ ต้องถึง
แก่ความตายเพราะเหตุนี้ ให้จ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่ทายาท
ของผู้นั้นตามอัตราที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ โดยลักษณะ หลัก
เกณฑ์ และเงื่อนไขเช่นเดียวกับบำนาญพิเศษที่จ่ายให้แก่ทายาท
ของข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่า
ด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลานั้น

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๔๘๗

มาตรา ๘ การขอเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ ต้องแสดงรายงานแพทย์^๕ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุ^๕ที่ต้องได้รับอันตราย หรือได้รับการบวญเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย^๕นั้นด้วย

มาตรา ๑๐ การร้องขอรับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ ต้องกระทำภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่ผู้ร้องขอได้ทราบถึงสิทธิของตน

มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลเช่นเดียวกับผู้รับบำนาญพิเศษ

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการบวญเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุปฏิบัติ^๕การตามมาตรา ๔ ไม่ว่าจะ^๕มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติ^๕นี้หรือไม่ก็ตาม ให้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามความในวรรคก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๔๕๗

มาตรา ๑๓ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ สำหรับเหตุการณ์อันเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ผู้ได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้
ถ้า

(๑) กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

ผู้นั้นหมดสิทธิรับเงินสงเคราะห์ตั้งแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มีนาคม ๒๔๙๗

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในปัจจุบัน นอกจากข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนในงบประมาณประเภท เงินเดือนแล้ว ยังมีประชาชนที่ช่วยเหลือราชการ หรือบุคคลอื่นที่ หน้าที่ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายอยู่อีกหลายสาขา เช่น กรรมกรของสหภาพวัฒนธรรมแห่งชาติ ก.ป.ช. ฯลฯ และนอกจากนี้ ยังมีผู้ที่ปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งถ้าบุคคลดังกล่าวจะต้องประสพ ภัยอันตรายจากการช่วยเหลือราชการ จากการปฏิบัติงานของชาติตาม ที่ได้รับมอบหมาย หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมนั้นแล้ว ก็ หมายกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนใด ๆ ที่จะให้ความอบอุ่นแก่บุคคล นั้นเองหรือแก่ครอบครัวของบุคคลเหล่านั้นดูจากราชการไม่ ฉะนั้น เพื่อสงเคราะห์แก่บุคคลดังกล่าวและเพื่อเป็นหลักฐานแก่อนาคตของ ครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น จึงเป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายให้ การสงเคราะห์แก่บุคคลดังกล่าวและครอบครัว